

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

Gars un Matērija

442.

Matērijas blīvums ir par šķērsli jebkuram gara eksperimentam. Tas attiecināms kā uz cilvēkiem tā arī uz visu dabu. Lai varētu matērijai piekļūt, tā ir jāizkausē. Kausējot rodas īpaša gāze, kas asimilējas ar gara substanci. Cilvēkam nervu centri izdala gāzi ikkatrā laimes vai nelaimes ekstāzes brīdī. Tādejādi top gara darbnīca. Tāpēc nelaimi sauc par Dieva apmeklējumu. Bet katru miegainu dzīvi par gara nāvi. Dabā ekstāzi izteic pērkonā negaiss, zemestrīces, vulkāni un paisumi. Tātad, sāk strādāt tāda pati gara darbnīca, tāpēc lai svētītas visas gara dzirksteles. Izkausētā veidā matērija pakļaujas uzlabošanai un dod jaunas formulas. Ilgstošu pētījumu vietā pietiek atspoguļot elementus Mūsu spoguļos, un uzkrāt jaunas formulas. Tad atliek darba otra daļa – pacietīgi un īstajā laikā tās dot ļaudīm. Pa ekstāzes ugunīm – kļīst Mūsu stars, klauvēdams pie sirdīm – kur viņa, laime vai nelaime, kas atvērtu ieeju? - Bet pieskardamies izkausētai matērijai, jaušot zemes pulsu un sirdij jāiztur pievilksanas smagums. Tiem, kas ņems šajā darbā līdzdalību, jāsaudzē sirds.

Tāpēc Saku, saudzējiet sirdi, visu pārējo viegli izlabot. Sirds pārstāv matēriju, turpretim nervi pakļauti garam. Uz gara klauvējienu atveras saules pinuma durvis. Bet katrs matērijas trieciens sit pa sirdi. Katram, kas vēlas saskarties ar matērijas formulu, jāsaudzē sirds. Mūsu medicīna māca, kā ar elpošanu bruņot sirdi, bet par to citā reizē.

443.

Nervu emanācija nav ne sverama, ne saožama, ne saskatāma, jo tā izriet no gara. Sirds produkts – asinis, ar visiem zemes izmēriem, tāpēc, kad saka – vajag izjust ar sirdi, tad tas nozīmē – vajag to pielīdzināt zemes plānam.

Vienīgais tilts starp gara izpratni un zemes uztveršanu ir baltie asinsķermenīši, kas pakļauti zemes spēkiem, un nes gara zināšanas, vai tie neliekas jums kā Baltie Brāļi. Tāpēc virs zemes tik grūti sasniedzama harmonija. Bet lai varētu darboties tādā jomā, kur gars būtu nolaidies pie matērijas, vajadzīgi abu plānu nosacījumi. Nedrīkst attālināties no zemes un vajag eksistēt arī garā. Zemes formulu pārvarēšanai vajadzīgs izturīgs sirds kanāls, jo zemes zīmju ietekme rada bīstamas dzirkstis. Bez zemes vajadzību labad visam jānorisinās zemes plānā. Tas ir galvenais iemesls, kādēļ Brālība šeit pastāv. Tāpēc, ejot pa zemi vajag nonākt pie Mums, uziet Mūs, kā sudraba rūdu, to labāko, kas zem zemes garozas.

444.

Ne jau nejausi Spīdekļu daļas ielido kaimiņu sfērās – sava veida satiksmes ceļi. Šīs zīmes tagadējā zinātne atstājusi neievērotas. Svarīgi ir nevis tas, ka aerolīts var saturēt sevī briljantus, bet nozīme ir psihomagnētam. Pa šo ceļu tautas var stipri paplašināt sfēru satiksmi. Šī psihomagnēta īpašība ir svarīga nākotnei, matērijai koordinējoties. Jo matērijai beidzot taču ir jāapvienojas ar garu; tāpat kā stikls var kļūt kaldināms. Jaunai evolūcijai sākoties var likt lietā jaunus ārstēšanas paņēmienus, iedalot ļaudis

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

pēc spīdekļu stariem. Tuvākais sasniegums ir – iziet ārpus planētas robežām. Cilvēks ir nevis pasaulu vērotājs, bet apzinīgs līdzdalībnieks un viņa ceļš ir nevis caur peļķēm, bet caur sfēru mirdzumu.

Tikai tā izjauš, kāpēc gan gaismā jāmeklē? Gars zina, viņam pieejams, viņam lemts. Citādi – kālab gan pastāv Mūsu Brālības kāpnes? Tās balstās zemē un pagaist debesīs.

445.

Ja jūs redzētu pirmo radījumu klišejas, jūs pārņemtu šausmas. Galvenās grūtības ir tās, ka matērija ietekmējama tikai ar matēriju. Ļaudis kā papagaiļi atkārtoti ievērojamo formulu - “ar nāvi uzvarēju nāvi” – bet par tās nozīmi nepadomās. Ir nolemts nākotnes dzīvi ievirzīt gara Kooperācijas vitālos apstākļos. Grūtības pastāv jaunajā cilvēces sadalījumā. Agrāko primitīvo sadalījumu kastās, šķirās un pēc nodarbošanās aizstās sarežģītā gaismēnu izšķirība. Tāda parādība, kā skaidrotais komunisms, atlasīs labāko cilvēces slāni. Neņemiet vērā sīkumus, jāizvelk kopīgā gaismēnas līnija tikpat kā aicinājums jaunā armijā. Cik grūti atlasīt, neķeroties pie savdabīgiem līdzekļiem.

446.

Mēs sūtām savus izraudzītos uz turieni, kur gaida tauta. Pāri zemes stariem liesmo gara stars. Sadedziniet bijušo dienu tērpus. Kurmis nav ceļabiedrs. Ieskatu, ka līdz parādīšanās dienai pat visas pasaules kurmji bedri neizraks. Rokas nost, rokas nost, rokas nost! Mūsu vairogs tiek zemes rokām kaldināts. Paustā varenība iestāsies ar cilvēku palīdzību. Eņģeļi, kas ar bazūnām ausis plēstu, nav vajadzīgi, ja ir cilvēku rokas, kas spējīgas pieņemt kausu.

447.

Paskaidrošu, kāpēc Mēs sakām “Purušas uzbrukums”. Būtu labi, ja cilvēki spētu ietvert šo vispārējā sprieguma principu. Pirmais veiksmes nosacījums ir parastās nodarbošanās atmešana. Parastajiem nervu centriem vajag novīst, lai spētu izpausties jauna nervu plūsmju kombinācija. Tas pats princips, kā izvairīties no noguruma. Un šādu jaunu spriegumu, ja tam trūkst personīgās sākotnes, sauc par Purušas uzbrukumu.

448.

Matērijas Lucidas kristālu reti var parādīt tādā lielumā, kādā to redzējāt jūs. Tam bija vajadzīga labvēlīga magnētisko strāvu saplūšana. Šis kristāls ir it kā pievilktis akmens. Tas arī sausina trešās acs centru un ir arī augstākā plāna astrālās veidošanas materiāls. Tas pieder pie smalkākām enerģijām un būs par ingredientu cilvēcei apsolītās enerģijas formulā, ja cilvēce gribēs to pieņemt. Šo gaismu var pastiprināt līdz bezgalībai un tā sniegs apgaismojumu, kas neprasīs materiālu patēriņu un pieņems jebkuru veidu. To uzdevumu var dot, bet vajadzīga cilvēces vēlēšanās, citādi nevar dot smalkāko enerģiju strāvu. Šo enerģiju spēki saistīti ar psihisko enerģiju, tāpēc katrā ļaunprātīga izlietošana būs iznīcinoša.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

Jāatceras, ka ne tikai apgaismošanas veidos vien, bet arī attiecībā uz dziedniecību starojoša matērija ir neatvietojama. Tā būs vislabākais līdzeklis nervu nomierināšanai, jo tā ir tilts starp cilvēces psihisko enerģiju un kosmisko enerģiju, kuras rezervuārs ir neizsmeļams.

449.

Vedanta pareizi norāda, ka gars paliek neuzvarams. Gara ugunīgais grauds paliek stihijiskā veselumā, jo stihiju nozīme negrozāma, bet grauda emanācija mainās atkarībā no apziņas augšanas. Tā var saprast, ka gara grauds ir stihijiskās uguns daļiņa, bet ap to sakrātā enerģija ir apziņa. Tātad Vedanta ņēma vērā graudu, bet Budisms runāja par apvalku tuvināšanu pilnībai. Tā pilnīgi saskaņojas kustīgais ar nekustīgo.

Pilnīgi saprotams, ka Buda, kas virzīja cilvēci uz evolūciju, norādīja uz kustīguma īpašībām, kamēr Vedanta sprieda par pamatu. Varat liesmai pievienot jebkuru ķīmisku sastāvu un ar to mainīt tās krāsu un lielumu, bet uguns stihiskā būtība paliks nemainīga. Neredzu pretrunas starp Vedantas pamatiem un Budismu.

450.

Gara un matērijas nošķirtības laikmetā jāuzskata par pazudušu tas, kurš neizpratnē rada savu atsevišķu pasauli. Kādēļ gan celt un steigties? Kāda nozīme sapņiem un zaudējumiem, ja visas konstrukcijas sairst un cilvēces ieguvumu nav iespējams paildzināt? Tur, kur pazudinātais nozīmējis sev šauru apli, arī viss izplatījums viņam ritēs tādā pašā rādiusā. Kad plaša apziņa sacīs – “mūžīgi iespējams izmantot sava darba augļus”, tad, patiesi, uzdrīkstēsies gara šķēps, norādot uz Bezrobežību. Pats gars – valdonis galvos par ceļa izvēli.

Un kādēļ gan aptumšot ceļu, kad iespējams atrast nolemto tiltu starp blīvi un Bezrobežību?

Pazudinātais, kālab sirds tev nepasaka kur Patiesība? Jo katrā kustībā taču darbojas vielas enerģija, kas identiska Kosmiskai enerģijai! Katrs atoms taču kustas pēc precīza aprēķina, un visas gara konvulsijas apkopo enerģijas. Lai katrs saprot, ka viņu nav pazudinājusi karmiskā cietsirdība, bet pašnoteikšana.

Kosmiskais Taisnīgums pazīst evolūcijas plānu, un plāns tiek izpildīts pēc viena un tā paša Pasaules Mātes Uguns likuma nosprauduma!

Lai Ugunīgā Liesma apskaidro cilvēkus!

451.

Kosma jaunradi piesātina Magnēta pievilksme. Visus trauksmīgos atomus pievelk gara grauds, jo katrai radošai izpaušmei ir savi kodoli. Gara graudā ietverta visa radošās saspringtības traukšanās un izpaušme. Gara graudā, protams, nostiprinātas visas enerģijas un kosmiskā virziena saskaņojums, bet tiekšanās pēc dažādām

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

kombinācijām izveido pretēja sprieguma procesu. Tikai saspringts trauks rāda virzienu, kas iet līdztekus kosmiskajam uzdevumam. Kad ap gara graudu sakrājas enerģija, kas atbilst Magneta tieksmei, tad tas līdzinās atoma apkopojumam ap savu kodolu. Visus dzīvības procesus iedarbina iekšējie impulsi. Kad impulsu vairs neatbalsta Kosmiskā Magneta pievilksme, tad kohēzijas spēks izsīkst. Kad gara graudu pārklāj sablīvējumi, tad nav pieejas skaidrajai strāvai, kas ierosina Kosmiskā Magneta pievilksmi.

Gara grauds ir saite starp sfērām.

452.

Gara grauds izpaužas apstiprinātos pasākumos. Viņa spēks tik spilgts Agni Joga uguns izpausmē. Kad ugunīgā Agni Joga gara grauds saspringts izplatījuma uguns uzņemšanai, tad nostiprinās evolūcijai atbilstoša norise. Tādejādi aug Kosmiskā Magneta jaunrades varenība. Sacīts, ka cilvēka garā mīt tādas pašas enerģijas, kādas mīt planētā. Šo formulu, protams, iztulko kā cilvēka mijattiecība ar viņa apdzīvoto planētu, bet šāda izpratne jāpaplašina. Gara graudā mīt tās enerģijas, kuras slēpj viņa Spīdeklis. Ierosinātājs Spīdeklis dod apstiprinātas enerģijas un nosaka grauda attīstību.

453.

Kosmiskā magneta pievilksmes apzināšanās virza trauksmīgās enerģijas uz jaunradi. Pievilksme sasaista trauksmīgās enerģijas, kombinācija tik ļoti atbilst tieksmei, ka var liecināt, ka sastāvs un pievilksme saskan. Kad enerģija tiecas uz savu graudu, tad nodibinās sakars ar Materiju Lucidu. Magnetu sastāvs un apvienība ar enerģijām izraisa strāvas, kas ietilpst izplatījumā. Kosmisko strāvu pārpilnība rada nepārtrauktu ķēdi, kas apvieno un ietver visas dzīvības izpausmes. Tā kosmosā viss grupējas ap savu dzīvības graudu un viss vitālais virzās uz savu graudu. Un grauds kā vides centrs dzīvo bezrobežīgajā vidē.

454.

Visas molekulas kustas uz priekšu, paklausot pievilksmei, visas izplatījuma ugunis kustas, paklausot pievilksmei. Kosmiskais grauds pievelk visus atomus. Katrs atoms, protams, ir grauds, bet ir arī Kosmiskie graudi. Tā ikviens Spīdeklis pievelk savos viesuļu riņķos enerģijas un piesātina tās ar saviem stariem, tāpēc izplatījuma uguns nav vienbūtīga, bet lai dažāds spriegums un īpašības.

Rotējot Spīdekļi pievelk un iesaista savā orbītā enerģijas, tāpēc Spīdekļu jaunrade piesātina Visumu. Gara grauda īpašība apstiprināta visai Manvantarai un tā ir tāpatīga Spīdekļa būtībai. Protams, arī Monādi piesātina Spīdekļi, jo tā izveido gara graudu.

455.

Enerģijas atšķiras pēc sava potenciāla. Jo spēcīgāks potenciāls, jo trauksmīgāka enerģija. Jo spēcīgāks potenciāls, jo spēcīgāka pievilksana. Enerģijas spriegums

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

pieaug atbilstoši izplatījuma uguns aktivitātei. Līdzīga mijattiecība pastāv arī starp gara graudu un Spīdekļa piesātinājumu. Tā gara potenciāls ir atkarīgs no Spīdekļa piesātinājuma. Tādejādi arī enerģiju rašanās ir Spīdekļa piesātinājuma sekas. Viesuļa riņķi, kas graudu ievēl savā spirālē, atdod tam savas enerģijas, un dzīvības impulss nes to tālāk, sfērās, kur pievilksme dod tam virzienu. Tā trauksmīgais grauds atskārst savu dzīves ceļu un dzīvības impulsa nebeidzamība apstiprina esošo.

Dzīvības ceļš ir bezrobežīgs!

456.

Matērija Lucida ietērpj visas kosmisko enerģiju formas. Izplatījuma uguns plūsma manifestējas tajā novadā, kas pakļauts kosmiskajai pievilksmei. Grauds, kas tiecas uz dzīvību, protams, pakļauts šim lielajam pievilksmes likumam. Kad impulsa spēks virza graudu uz radošo Uguni, tad apziņas trauksšanās dod dzīvību. Enerģijas apziņa ir uguns strāva. Kā gan iespējams dot priekšrocību vienai enerģijai, kad ugunīgais spriegums var realizēties tikai apvienojoties? Tas, kurš pazīst Esamības likumu, var liecināt, ka divu Sākotņu atzīšana ir Kosmosa pamats.

Pat vissenākā izpratne attēloja kosmiskos likumus kā divdabīgas uguns trauksanos. Arī norādījums senajos rakstos uz divām sākotnēm pamatojas zināšanā, ka katrā enerģijā mīt polaritāte. Kosmiskā jaunrade var izpausties tikai divās Sākotnēs. Tādejādi cilvēce, pazeminot cildeno Māti, laupa sev visas priekšrocības apzinīgi sadarboties ar Kosmosu.

457.

Pašdarbību vajag izprast, tajā slēpjas visa darbības sintēze. Patiesi pašdarbība ir pašizpaušme. Kad gars spēj atrast savu graudu un izpazīt savas čaulas, kas to ietērpj, tad viņš spēj izprast Kosma skaistumu.

Čaumala, kas noslāņojusies ap cilvēka garu, ir aizklājusi apstiprinājuma ceļu, tāpēc Mūsu līdzstrādniekiem jāsaprot, ka čaumala nav Mūsu nosacījumos. Jāsaprot, ka nepieklājās čaumalu uzskatīt par gara ietērpi, kad Mēs tā cienām Pasaules Mātes tērpā starojumu.

458.

Apziņa, kas ieskauj gara graudu, piesātina to ar kosmiskās uguns spēka apstiprinājumu. Gara grauda stingrā trauksšanās pierāda uguns jaunradi. Gara grauda potenciālā izpaustā stihija dod apziņai virzienu. Trauksmīgo uguns slāņu lokā piešķir garam spēku iespieties dažādās sfērās. Smalkie slāņi piešķir gara potenciālam iespēju izpaust tiekšanos. Sabiezinātie slāņi tik ļoti aizkavē potenciālu! Noslāņojumu īpašības norāda vai nu gausu vai strauju augšupeju uz evolūciju. Gara jaunrades mērogs ir potenciāls un uguns slāņi. Ugunīgo transmutāciju piesātina izplatījuma emanācijas, un gara potenciāls, kas ieslēpts katrā kosmiskā graudā, pievelk visas enerģijas. Katru kosmiskās elpas vilcienu bezrobežīgi sasprindzina apziņa.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. 6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

459.

Kosmiskos savienojumus sasprindzina izplatījuma uguns. Dzirksteļu savienojums pievelk Kosmiskais Magnets. Ugunīgie graudi dzīvo katrā atomā un šie ugunīgie graudi balsta kohēzijas spēku. Kad saspringtais Magnets jaunrada, tad grauda uguns apvienojas ar Magneta impulsu. Nostiprinātā uguns iedveš katram atomam dzīvības impulsu. Gara jaunrade sasprindzina uguns izpausmi. Uztvere un sūtījumi atbilst tam pašam likumam. Uguns iedarbība izpaužas trauksmīgajā Magnētā. Tāpēc gara Magnēts atbalso visas kosmiskās manifestācijas. Šos potenciālos spēkus Saprāts izveidojis kā dzīvības spēku. Gara Magnets apvieno visus dzīvības impulsus. Protams, pat fiziski gara Magnets apkopo matēriju. Gara glabātava, protams, būs "kauss" un šī glabātava pasargās arī matēriju, jo tā ir sakramentālās uguns varenā impulsa izveidota. Tā no izplatījuma uguns grauda plūst gudrs spēks. Tā gara grauds sasprindzina tiekšanos uz augstākajām sfērām.

460.

Kosmiskā Magneta pievilksmes būtība izpaužas jaunu kombināciju nostiprināšanā. Kosmiskā Magneta spēks sasprindzina tās enerģijas daļas, kuras nav apvienotas. Visa kosmiskā jaunrade balstās uz šī apvienības procesa. Kurp vien acis pavēršas, tur no šiem procesiem veidojas dzīve. Ap gara graudu un kosmisko graudu izveidojas sfēras un kosmiskais grauds savukārt izveido sfēras, tik abpusēji jaunrada kosmiskās enerģijas. Šādā jaunradē pamatojas Bezrobežība.

461.

Kā joņojošs viesulis sasprindzējas neatbilstība starp garu un matēriju. Kad gars, saskaroties ar nepilnību, uzņemas čaulas smagumu, tad gars iesāk cīņu, kas apliecina nepilnību. Jo garu apgrūtinotās čaulas taču ir kā sablīvējumi, kas aizklāj ceļu, patiesi, sablīvējumi! Kosmiskā jaunrade pastāvīgi novērš tiekšanos uz tumsību. Cilvēces galvenā neizpratne iesakņojusies disharmonijā. Kad gars un viņa čaulas būs harmoniski, tad cilvēce tuvosies kosmiskai vienotībai. Jaunā pakāpe nostiprināsies tad, kad būs atzīta tiekšanās iesaistīties ugunīgajā procesā. Cilvēces tiekšanos uz nepilnību attīsta vieglprātības process. Stāstīts par augstāko harmoniju, un Kosmoss jaunrada uz dzīvības vienības principa pamata. Tāpēc sasniegt iespējams vienīgi vienotībā. Tā Bezrobežība aicina garu un matēriju!

462.

Nemani festēto matēriju dzīvi apstiprina tikai apgarojums. Tikai forma piešķir matērijai dzīvību, bet garam jānostiprinās izpratnē, ka, kaut gan matērija dzīvības svētīguma īpašību gūst apgarojoties, tomēr pats process ir atkarīgs no Mūžīgās Uguns potenciāla. Tā doma formē darbību, bet jaunrada gara potenciāls. Tā cilvēce iedalās pēc gara potenciāla.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

463.

Zemes slāņi tik saspringti, jo visi zemes centri iekustējušies pārkārtošanas tieksmē. Jo katra kosmiskā pārkārtojuma pakāpe izraisa saspringtību. Tā darbojas gars un matērija. Kad gars iegremdējas apstiprinātajā evolūcijas sfērā, tad Kosmiskais Magnets pievelk. Kā gan citādi nostiprināties garam, kas neatnes ugunis. Tāpēc Kosmiskais Magnets izveido katru evolūcijas pakāpi. Tikai tad, kad gars spēj izveidot “kausa” uzkrājuma pakāpi, tas var kļūt par Kosmiskā Magneta līdzstrādnieku. Viss, kas ārpus parastības ietvariem, pieskaitāms jaunradei. Vadoties no zemes slāņu priekšstata gars izprot zemes vajadzības. Patiesi, tā gars izpratīs Bezrobežību.

464.

Gars un Matērija apvienoti izplatījumā. Apvienojoties tie sāk eksistenci savā rašanās sfērā. Šajā apvienībā dzimst esamības formas un noiet savas pilnveidošanās lokus. Gars, kas apvienojas ar matēriju, spēj atbrīvoties tikai pilnveidojoties, jo ar atbrīvošanās momenta apzināšanos notiek atdalīšanās. Kosmiskajā laboratorijā šie divi principi – apvienošanās un atbrīvošanās ir jaunrades pamati. Tikai gara trauksmīgums noved pie atbrīvošanās, kas ietekmē apziņu un sirdi. Gara trauksanās ierosina vissmalkāko vibrāciju. Tādejādi atbrīvotais gars iepazīst kosmisko ugunīgo vibrāciju. Gara un matērijas parādība jāmeklē katrā dzīvības apstiprinājumā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli tieksimies atbrīvoties no matērijas.

465.

Sevišķi zaudējumu apziņas paplašināšanai ir nodarījis tas, kurš nostādījis garu pretī matērijai. Protams, bieži dzirdams arī, ka matērija ir gara sablīvējums. Šādu definējumu viegli klausīties, bet, neatkarīgi no būtības, rupjā acīmredzamība stingri turas pie sensenā iedalījuma.

Nav viegli aptumšotai iztēlei iedomāties visus gara stāvokļus. Der atcerēties, ka kāds mežonis sasis draugu ar akmeni un lūdzis piedot, jo esot domājis, ka gabals garam nesagādāšot sāpes.

Lai gara dažādo stāvokļu apstiprinājums padara zinātņi spēcīgāku. Un lai zinātne savukārt palīdz padarīt skaidrāku cilvēku iztēles spēju.

466.

Tāpat arī jāpārvar tukšuma sajūta. Aiz šādas ilūzijas rosās daudz kaitīga – rodas bezatbildība, raisās maija par iegrimšanu tukšumā un izgaišanu tanī. Bet kā tad ar nešķīstošajiem graudiem? Tos apzinoties radīsies priekšstats par visa izplatījuma pilnumu. Šāds stāvoklis jau būs atbildības pamats. Tā sāksim ar gara graudu un paplašināsim domu līdz izplatījumam.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.

467.

Apgalvojums, ka “Esības augstākajos plānos matērija var būt tik izsmalcināta un caurspīdīga, ka mums ir redzama tikai tajā esošā dzīvība, bet nav saskatāma pati matērija...”, ir ļoti neskaidrs un maldīgs. Kā var būt redzama dzīvība bez tās ietverošās matērijas. Ir maldīgi iedomāties augstāko plānu matēriju kā caurspīdīgu. Matērija Lucida, kas ietver augstākos Garus, ir pilnīgi redzama cilvēkam ar atklātiem centriem. Tā ir vissmalkākā un tomēr necaurredzama mirdzoša viela – matērija, kas vizuālo visu toņu niansēs, kādas vien ir pazīstamas un vēl nepazīstamas mūsu fiziskajam plānam.

468.

Nedrīkst nosaukt “sākotnējo Matēriju par neapgarotu”, jo Sākotnējā Matērija ir gara izpausmes sākotnējā stadija, tātad visaugstākā. Gars bez matērijas nav nekas. Par matēriju bez gara mēs saucam to matērijas stāvokli zemākajos plānos, kad augstākās enerģijas ir to atstājušas un tā saglabā tikai dzīvniecisko dzīvi, kad tā ir vairs tikai atkritumi, kas paredzēti kosmiskajai pārstrādāšanai.

Tāpat nepareizi ir nosaukt Pralaijas stāvokli par nāvi, jo tāda tīri cilvēciska jēdziena kā nāve kosmosā vispār nav, ir tikai bezgalīga formu nomaīņa. Tāpat arī matērija Lielās Pralaijas laikā atrodas savā visaugstākajā stāvoklī un tādēļ nevar būt bez gara, jo – Lielā Elpošana netiek pārtraukta pat Maha-Pralaijas laikā. Mazā Pralaija atstāj visas pasaules status quo stāvoklī.

Protams, izpaustajā Kosmosā ir daudz nepilnību. Jo citādi nebūtu arī izpausmju. Jo Kosmosa dzīve pastāv tā mūžīgajā kustībā, no kuras izriet visa evolūcija, visa pilnveidošanās. Kaut arī ir pareizi, ka daudzi piemeklējumi bieži rezultātā izrādās nevis šausmas, bet gan labums, tomēr jāpiebilst, ka šīs šausmas atbilst cilvēces apziņas stāvoklim un tādēļ cilvēces apziņai pilnveidojoties, ne tikai ikdienas nelaimes, bet arī kosmiskās kataklizmas mainīs savu šausmu raksturu, jo cilvēka apziņa būs labāki piemērota stāties pretim kā vienām, tā otrām. Jo tieši kosmosā valda lielais mērķtiecības likums.

Tāpat ir nepareizi teikt, ka matērija ir pasīva sākotne, jo matērija bez gara nepastāv. Tāpat kā, precīzi runājot, nav pasīva sākuma, jo izpaustajā pasaulē viss ir pasīvs un aktīvs vienlaicīgi. Neaizmirstiet relativitātes likumu! Tāpat atcerieties, ka gara matērijas izpausmes pakāpes ir bezrobežīgas! Mācības otrajā sējumā ir teikts – “Matērija ir gara stāvoklis.”

Tādēļ pārskatiet un apdomājiet dziļāk Jūsu apgalvojumu, ka “Zeme attiecībā pret visu pastāvošo ir tikai matērija – pasīva sākotne un ne priekš kā tā nav gars – aktīva sākotne.” Bet mēs zinām, ka ja jau reiz neviens atoms visā Kosmā nav bez dzīvības un apziņas, t.i., gara, tad cik ļoti kā ar vienu, tā arī ar otru jābūt piepildītiem Kosma varenākajiem debess ķermeņiem, ieskaitot arī mūsu planētu. Kaut gan cilvēkiem ir grūti to aptvert, jo viņi tikai ar grūtībām pieļauj apziņas esamību pat mums vistuvākajās dzīvības formās. Bieži filozofiskajos un senajos rakstos var sastapt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija. **6.nodaļa: Gara valdonība. Majestātiskums.**

zemes salīdzinājumu ar lielu dzīvnieku, kuram ir sava īpaša dzīve, tātad arī sava apziņa jeb gara izpausme. Kosmosā nav pasīvas sākotnes. Tāpat iegaumējiet, ka Kosmos pastāv tikai no izplatījuma enerģiju savstarpējās iedarbības, to enerģiju, kas iziet no neskaitāmu miljardu fokusiem jeb centriem, kas to piepilda un nepārtraukti tajā rodas!

Monāde, būdama Dievišķās monādes jeb Absolūta daļiņa, izlietojot enerģijas sevis izpaušanai šajā vai citā planētas sfērā, vienmēr paliek Absolūta jeb sublimētā gara – matērijas dievišķīgā daļiņa. Tādēļ Izpaustajā Pasaulē var runāt tikai par gara – matērijas izpausmes vienu vai otru stadiju. Gars ir enerģija un mēs zinām, ka nekāda enerģija nevar izpausties ārpus matērijas. Tādēļ visos plānos, visās darbībās un domās mēs nevaram atdalīties no matērijas. Mēs vēršamies pie augstākajiem vai rupjākajiem šīs pašas matērijas veidiem. Gars – subjektīvais elements jeb enerģija atrodas potenciālā stāvoklī Kosmiskās Dabas dzīlēs. Protams, diferencēšanās rezultātā ir radušās bezgalīgas gara – matērijas izpausmes stadijas jeb pakāpes, ir nodibinājušies relativitātes un pretstatījuma jēdzieni: un tieši šī relativitāte un pretstatījumi ir mūsu izziņas pamati.

469.

Matērija Lucida ir Pirmatnējās Matērijas stadija astrālajā plānā, kas vēl ir pieejama pētījumiem, bet kurai arī ir savas gradācijas. Matērija Matrix jau atrodas aiz astrālā plāna robežas. Matērija Matrix ir Mulaprakriti, Akašas, pirmatnējās Substances ekvivalents. Smalkākā pārvērtīgā garīga substance, kas piepilda visu izplatījumu. Alķīmiķu *Mysterium Magnum*.